

[Frits Clausen.]

Aar siden, om en udvidet Ensilering af Fødemidlerne. Først nu i dette Efteraar ser man rundt omkring paa Landet, hvorledes man er i Færd med at støbe Ensilagebeholdere, som skulde være støbt for en Aarrække siden.

Hvad jeg her har sagt om Arbejders og Landboeres Vanskeligheder, gælder ikke mindre om smaahandlende, Tjenestemænd og Funktionærer, en Befolkningsdel, der faktisk er helt værgeløs under de nuværende Forhold. De kan hverken kræve højere Varepriser, som Bønderne kan det, eller højere Løn, som Arbejderne. De kan kun forvente en Stigning af de Skatter, som paa Forhaand tynger haardt paa deres smaa Indtægter. Det er Skatterne, som skal give Regeringen Mulighed for at fortsætte med de hidtil haabløst anvendte Midler over for denne Krisesituation.

Regeringen synes jo ikke at kende andet Middel mod Uvirksomheden og Erhvervsvanskelighederne end Udskrivning af nye Skatter og Afgifter, som saa kan anvendes til Tilskud til de forskellige truede Erhvervsomraader. At Regeringen stadig ønsker at anvende dette Middel, fremgaar af det foreliggende Finanslovforslag, hvor Ordet „Tilskud“ ganske utvivlsomt er det hyppigst forekommende Navneord. Jeg skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa nogle i Lovforslaget opførte Tilskud og Understøttelser, som jeg synes godt kunde have være udeladt. Vel drejer det sig ikke om talmæssigt store Beløb i Forhold til det Budget, Finansloven omfatter, men jeg synes, at Regeringen af Hensyn til Tilskuddets Formaal f. Eks. burde have sparet Tilskuddet til en saa fremtrædende kommunistisk Forfatter som Martin Andersen Nexø, til den interparlamentariske Union, dansk interparlamentarisk Gruppe eller til en Fortidslevning som Voldgiftsbureauet i Haag — for blot at nævne nogle Eksempler paa, hvad danske Skatteyderes Penge ikke bør anvendes til i indeværende Tid. Jeg ønsker saa meget desto mere at fremhæve dette; eftersom Regeringen for nogle Maaneder siden afslog en af mig fremsat Anmodning om at stille et efter Forholdene lille Beløb til Raadighed for at give „Frikorps Danmark“ Muligheder for herhjemme at gennemgaa den Uddannelse, der er nødvendig for Korpsets Indsats i Fronten, i Stedet for at den nu maa foregaa i Udlandet. Over for det Tilskud, der er forudset til forhenværende Rigsdagsmænd eller deres Enker, savner jeg Forslag om Hjælp til vore Landsmænd og deres Paarørende, der i Dag staar i aktiv Vaabenkamp

mod Verdensbolsjevismen, og som derved ikke alene har gjort en Indsats for at værne Danmarks rent materielle Eksistens som Nation, men som ogsaa ved den Anerkendelse, de har faaet for deres Mod og Tapperhed, allerede har føjet et nyt Blad til Danmarks gamle Vaabenære.

Hvis Regeringen endelig ikke ser anden Vej til at afhjælpe Vanskelighederne end stadig at give Skatteskruren nye Omdrejninger eller stadig at føje nye Skatteskruer til, som kun lammer Erhvervslivet, burde man dog kunne forvente af Regeringen, at den snart lærte at indse, at man nu til Dags ogsaa anvender Skatteudskrivninger, hvis Formaal det er at fremme Produktionslivet. Det synes slet ikke at være gaaet op for Regeringen, at man i andre Lande for længst har forladt de Beskatningsmetoder, man herhjemme saa stædigt holder fast ved. Her behøver jeg ikke kun at henvise til Lande, hvor man efter Fremstillingerne herhjemme anvender udanske og unordiske Metoder, som der ikke skal være Grobund for her i Landet, men jeg kan ogsaa henvise til et herhjemme saa vel omtalt, nordisk og demokratisk Land som Sverige, hvor man f. Eks. har gennemført vidtgaaende Skattelempelser ved Anskaffelsen af nye Produktionsmidler.

Man maa ligeledes bebrejde Regeringen, at den ikke har lært at se, hvorledes man i andre Lande har hjulpet Erhvervslivet, ja, hele Samfundslivet, baade offentligt og privat, ved en Rentenedsættelse. Regeringen har jo særlig i de sidste Maaneder haft alle Muligheder for at gennemføre en Rentenedsættelse ved Konvertering, idet den effektive Rente for alle offentlige Obligationer i Dag er lavere, end den var selv under Konverteringsfiaskoen i 1934. I en Tid, hvor Obligationerne saa at sige er i Pari, hvor Bankerne svømmer i Penge, og hvor Regeringen selv ikke længere belastes med Konverteringseksperter det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, maatte der være Muligheder for Gennemførelsen af en almindelig Konvertering. Denne er dog blevet saboteret ved, at Nationalbanken ikke har støttet en almindelig Rentenedsættelse paa Kapitalmarkedet.

Efter hvad der er regnet ud af fagkyndige, vilde en Rentenedsættelse til 3 pCt. for Kreditforeninger og til 3½ pCt. for Hypotekforeninger samt til 4 pCt. for private Pantebreve muliggøre en Nedsættelse paa 15 pCt. af Lejen for Boliger og Butikker, hvad der vilde betyde en ikke uvæsentlig Hjælp for mange vanskeligt stillede Byboere. En almindelig Rente-